

ĐƠN TỐ CÁO

Của Các Ông

ĐOÀN THÀNH VI, PHẠM VĂN HOÀI, LÊ VĂN BÌNH

NGÀY 6 – 12 – 1996

CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

Độc lập – Tự do – Hạnh phúc

ĐƠN TỐ CÁO

**NHỮNG NGƯỜI CỦA CƠ QUAN PHÁP LUẬT
VI PHẠM LUẬT PHÁP – GÂY HẠI NHIỀU NGƯỜI
VÀ TỔN THẤT TÀI SẢN NHÀ NƯỚC TRONG
VỤ ÁN CIMEXCOL MINH HẢI**

Kính gửi :

- VIỆN TRƯỞNG VIỆN KIỂM SÁT NDTC - HÀ MẠNH TRÍ

- CHÁNH ÁN TÒA ÁN NDTC
- TỔNG THANH TRA NHÀ NƯỚC
- BỘ TRƯỞNG BỘ TƯ PHÁP
- PHẠM HÙNG
- TẠ HỮU THANH
- NGUYỄN ĐÌNH LỘC

Đồng kính gửi :

- TỔNG BÍ THƯ ĐỖ MƯỜI
- BỘ CHÍNH TRỊ ĐẢNG CS VIỆT NAM
- THƯỜNG VỤ BỘ CHÍNH TRỊ
- BCH ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM
- CHỦ TỊCH NƯỚC LÊ ĐỨC ANH
- THỦ TƯỚNG VÕ VĂN KIỆT
- CHỦ TỊCH QUỐC HỘI NÔNG ĐỨC MẠNH
- QUỐC HỘI NƯỚC CỘNG HÒA XHCN VIỆT NAM
- THƯỜNG VỤ QUỐC HỘI
- ỦY BAN LUẬT PHÁP QUỐC HỘI
- BỘ TRƯỞNG BỘ NỘI VỤ LÊ MINH HƯƠNG
- TRƯỞNG BAN NỘI CHÍNH TRUNG ƯƠNG PHAN KẾ HÙNG
- TRƯỞNG BAN TỔ CHỨC TRUNG ƯƠNG ĐẢNG
NGUYỄN VĂN VÂN
- CHỦ NHIỆM UBKT TRUNG ƯƠNG ĐẢNG
NGUYỄN THỊ XUÂN MỸ
- CHỦ TỊCH TỔNG LIÊN ĐOÀN LAO ĐỘNG VIỆT NAM
NGUYỄN VĂN TƯ
- HỘI LUẬT GIA VIỆT NAM
- TỈNH ỦY MINH HẢI
- UBND TỈNH MINH HẢI

Chúng tôi gồm có :

- ĐOÀN THÀNH VỊ (BA VỊ), sinh năm 1929, hiện ngụ tại thị xã Cà Mau, Minh Hải, nguyên ủy viên trung ương Đảng, nguyên Bí thư Tỉnh ủy Minh Hải.

- PHẠM VĂN HOÀI (BA HÙNG), sinh năm 1921, hiện ngụ tại TX Bạc Liêu, Minh Hải, nguyên Phó Bí thư Tỉnh ủy, nguyên chủ tịch UBND tỉnh Minh Hải.

- LÊ VĂN BÌNH (NĂM HẠNH), sinh năm 1934, hiện ngụ tại TX Bạc Liêu, tỉnh Minh Hải, nguyên Phó Bí thư Tỉnh ủy, nguyên chủ tịch UBND tỉnh, nguyên Trưởng đoàn đại biểu Quốc hội khóa 8 Tỉnh Minh Hải.

Với trách nhiệm của mình, là người có liên quan và hiểu biết được sự thật của vụ án CIMEXCOL, nên chúng tôi đặt lại vụ án CIMEXCOL phải được đưa ra trước ánh sáng công lý, giải quyết đúng theo pháp luật, nhằm các yêu cầu :

- *Một là*, phải thực hiện đúng nguyên tắc của luật pháp, kẻ có tội phải trừng phạt nghiêm minh, người bị hàm oan phải được minh oan, bảo đảm sự công bằng của Pháp luật.

- *Hai là*, vụ án CIMEXCOL liên quan đến truyền thống Đảng bộ tỉnh Minh Hải, vì trong vụ án này những người lãnh đạo chủ chốt Minh Hải bị khởi tố trước pháp luật, có người phải lãnh án tù, hoặc bị kỷ luật. Nhưng sự thật, sự sai trái của vụ án do một số người đại diện cơ quan pháp luật gây ra quá rõ ràng, phải được giải quyết thật công minh, trả lại sự trong sáng của truyền thống Đảng bộ tỉnh Minh Hải, mà nó bị một

số người trong cơ quan pháp luật bôi đen trong vụ án CIMEXCOL.

- *Ba là*, nhằm bảo vệ nguyên tắc, kỷ cương của Đảng, Đảng lãnh đạo không được can thiệp vào những công việc cụ thể thuộc chức năng của cơ quan bảo vệ pháp luật, càng không được sử dụng bộ máy pháp luật để giải quyết vấn đề thuộc phạm vi nội bộ Đảng.

- *Bốn là*, cơ quan bảo vệ pháp luật phải làm đúng chức năng của mình, tức là phải làm theo luật, tuyệt đối không được quyền làm theo lệnh riêng của tổ chức hay cá nhân nào. Phải bằng mọi giá để bảo vệ luật pháp dưới chế độ ta.

Xuất phát từ những quan điểm trên chúng tôi đồng đứng tên tố cáo những người của cơ quan pháp luật đã vi phạm luật pháp gây hại nhiều người và tổn thất tài sản Nhà nước trong vụ án CIMEXCOL tỉnh Minh Hải.

I. SỰ PHẢN ỨNG SAU PHIÊN TÒA.

Vụ án CIMEXCOL được tiến hành từ tháng 09 năm 1987 đưa ra xử ngày 14 tháng 4 năm 1989 và kết thúc ngày 22 tháng 4 năm 1989. Vụ án được gọi là lớn nhất toàn quốc : **“gây hậu quả đặc biệt nghiêm trọng, làm tổn thất 2.763 lượng vàng, nợ nước ngoài 5,3 triệu đô la khó có khả năng thanh toán”** . Phiên tòa xử sơ thẩm, đồng thời chung thẩm với các tội danh : tham ô, hối lộ, cố ý làm trái, mua bán hàng cấm, thiếu trách nhiệm gây hậu quả nghiêm trọng.

Song, qua hồ sơ chứng cứ chúng tôi có, đối chiếu lại thì sự thật của Công ty CIMEXCOL hầu như trái ngược hoàn toàn với kết luận của phiên tòa. Nghiêm trọng hơn, qua chứng cứ thấy rõ vụ án CIMEXCOL tiến hành điều tra xét xử

theo một “định hướng sẵn” dẫn đến vi phạm pháp luật để lại hậu quả nặng nề. Vì vậy suốt 7 năm qua, chúng tôi và nhiều cán bộ khác của tỉnh Minh Hải, và Đoàn đại biểu Quốc Hội Tỉnh đã làm không biết bao nhiêu đơn từ, kiến nghị, cũng như trực tiếp đến các cơ quan Đảng, Chính phủ, Quốc hội và các cơ quan bảo vệ pháp luật, đưa ra đầy đủ chứng cứ về việc Tòa kết tội oan cho nhiều người, nhằm giải oan cho họ và khắc phục những hậu quả do phiên tòa để lại.

Vào những tháng cuối năm 1993, 05 tờ báo của TW và địa phương đã đồng loạt đăng liên tục trên nhiều số báo lật ngược lại vụ án. Lúc bấy giờ tại kỳ họp lần thứ tư Quốc hội Khóa 9 NGUYỄN HỒNG MINH trong Đoàn đại biểu Quốc hội tỉnh Minh Hải đã chất vấn : ***“Qua báo chí đã nêu nhiều thực trạng của CIMEXCOL, trước khi xử (tháng 4 năm 1989) và tình trạng hậu CIMEXCOL. Yêu cầu cho biết vụ án CIMEXCOL đã xử là đúng hay sai ? Nếu sai có xử lại không ? Nếu không thì xử bằng cách nào có thể giải tỏa những oan sai cho những người đã lãnh án”***. Tại cuộc họp này, Ông PHẠM HÙNG – Chánh án Tòa án Nhân dân Tối cao trả lời trước Quốc hội là : ***“Bản án sơ thẩm đồng thời chung thẩm từ ngày 14 đến ngày 22 tháng 4 năm 1989 là đúng”***. Và nội dung văn bản có đoạn ghi : ***“Tuy nhiên theo điều 263 của Bộ Luật Tố Tụng Hình Sự quy định về khoản ghi tái thẩm, chúng tôi đề nghị đồng chí Viện trưởng Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao cho xem xét những tài liệu các báo nêu ra và những tài liệu do một số người bị kết án trong vụ án CIMEXCOL, nếu có căn cứ là việc điều tra trước đây không chính xác dẫn đến xét xử không đúng thì kháng nghị theo trình tự tái thẩm để Ủy ban Thẩm phán Tòa án Nhân dân Tối cao xét xử lại.***

Ngược lại nếu những thông tin trên báo về vụ án nói trên không chính xác cũng cần được xử lý theo qui định của luật báo chí.

Đối với những tiêu cực của hậu CIMEXCOL chúng tôi đề nghị các cơ quan có trách nhiệm ở địa phương giải quyết theo chức năng ...”

Thế nhưng lời cam kết đó của Ông PHẠM HÙNG trước cơ quan quyền lực cao nhất đến nay đã 03 năm trôi qua vẫn chưa thực hiện, lời cam kết ấy trở thành thách thức đối với pháp luật và lương tri con người.

Đặc biệt vào ngày 9 tháng 3 năm 1994, Thường trực Bộ Chính trị và Thường trực Ban Bí thư Trung ương Đảng đã chủ trì cuộc họp tại TP.HCM để nghe trình bày về vụ án CIMEXCOL. Cuộc họp có đủ đại diện các Ban của Đảng, các cơ quan pháp luật Trung ương, tập thể Thường vụ Tỉnh ủy Minh Hải và có mặt ba trong số người bị hại : BA VỊ, BA HÙNG, NĂM HẠNH. Trong cuộc họp này ÔNG PHẠM HÙNG trình bày trước (bằng văn bản) với nội dung là Tòa đã xử đúng người, đúng tội như ÔNG đã phát biểu trước Quốc hội cuối năm 1993. Sau đó NĂM HẠNH, BÀ HÙNG, BA VỊ phát biểu phủ nhận hoàn toàn lập luận của ông PHẠM HÙNG và đưa ra đủ chứng cứ để kết luận : *“Những người đại diện cơ quan luật pháp xử vụ án CIMEXCOL đã vi phạm pháp luật dẫn đến kết tội oan nhiều người”*. Sau đó không có một ý kiến biện minh nào của đại diện các cơ quan bảo vệ pháp luật kể cả ÔNG PHẠM HÙNG, mặc dù lãnh đạo đã có trao lời. Điều chúng tôi rất băn khoăn là kết thúc cuộc họp này các ông lãnh đạo Trung ương không có ý kiến kết luận.

Cho đến nay vụ án đã trải qua 08 năm, chúng tôi vẫn kiên tâm chờ đợi và qua 2 nhiệm kỳ Đại hội Đảng vẫn không thấy có dấu hiệu nào xem xét giải quyết hoặc xử lý theo trình tự pháp luật. Số phận những người nhận án tù oan hầu như tuyệt vọng ! Và hậu quả của phiên tòa làm thiệt hại to lớn về mặt kinh tế cũng như về nhiều mặt khác rất nghiêm trọng chẳng những không được khắc phục, vừa gây thêm ảnh hưởng xấu trong dư luận xã hội. Trước tình hình đó, không còn cách nào khác, chúng tôi buộc phải công khai sự thật của vụ án để quý cơ quan lãnh đạo Đảng và Nhà nước nhiệm kỳ 8 xem xét giải quyết.

II. BAN ĐẦU BỘ NỘI VỤ KHỞI TỐ VỤ ÁN CHÍNH TRỊ PHẢN CÁCH MẠNG

Tại cuộc họp về giá-lương-tiền ở TP Hồ Chí Minh vào tháng 08 năm 1987, sau khi kết thúc Hội nghị, Ban Bí thư mời BA VỊ, Bí thư ; TƯ HUỖN, Phó Bí thư Tỉnh ủy ; NĂM HẠNH, Chủ tịch ; NĂM KHẢI, Phó chủ tịch UBND Tỉnh ở lại làm việc riêng. Trong buổi làm việc này, ÔNG NGUYỄN VĂN LINH, Tổng Bí thư Trung ương Đảng nói : **“sẽ tổ chức thanh tra các vấn đề tiêu cực ở Tỉnh Minh Hải và sắp xếp lại bộ máy”**. Sau cuộc họp Ban Bí thư ra Quyết định số 13, Thanh tra 5 mục tiêu ở tỉnh Minh Hải: Xuất nhập khẩu – Công ty lương thực – Rừng bị tàn phá – Sử dụng đất trái phép – Phát triển đảng viên không đúng tiêu chuẩn – Đối tượng chủ yếu là Cimexcol. Ban Bí thư phân công ÔNG TRẦN KIÊN, Bí thư Trung ương Đảng, chủ nhiệm Ủy ban Kiểm tra làm Trưởng đoàn thanh tra 13. Kết quả thanh tra cho thấy, tuy các đơn vị có sai sót nhưng không có gì quan trọng. **Riêng CIMEXCOL có lãi 2,235 triệu đô la.** Vào ngày 22 tháng 12

năm 1987, Ban Bí thư họp để nghe đoàn thanh tra 13 báo cáo kết quả thanh tra, chủ yếu là Công ty CIMEXCOL. Cuộc họp có đại diện Ban Thường vụ Tỉnh ủy Minh Hải : TRẦN HỮU VINH, (HAI THỐNG) ; NGUYỄN VĂN ĐÁNG (TƯ HUỒN) ; LÊ VĂN BÌNH (NĂM HẠNH); TỐNG KỲ HIỆP (TÁM KHANH). Đoàn thanh tra báo cáo tập trung vấn đề nghi vấn chính trị đối với những người trong CIMEXCOL. ÔNG TÁM KHANH đại diện Thường vụ Tỉnh ủy phát biểu nội dung ngược lại với kết luận của thanh tra nên bị ÔNG NGUYỄN VĂN LINH chặn lại và nói : "***Anh là Thường vụ phụ trách kiểm tra phải nói chặt chẽ lại***". ÔNG TÁM KHANH lúng túng nên ngưng phát biểu. Trong khi đó lại đem bức thư gọi là thư tuyệt mệnh của ÔNG TRANG THANH KHẢ ra đọc và phân tích. Nhiều ÔNG trong đoàn thanh tra và một số ÔNG trong Ban Bí thư cho rằng SÁU KHẢ chết là do ÔNG DƯƠNG VĂN BA ám hại.

Ngay ngày hôm sau (ngày 23 tháng 12 năm 1987) ÔNG MƯỜI HƯƠNG, Bí thư Trung ương Đảng, Trưởng ban Nội chính, cùng với ÔNG SÁU CHÍ, chuyên viên văn phòng trung ương Đảng vào TP.HCM để triển khai chỉ thị của Ban Bí thư và đến ngày 30/12/1987 Ban Bí thư ra quyết định số 54 về vụ án trên.

Nhưng Bộ Nội vụ đã ra quyết định khởi tố vụ án trước đó 10 ngày (ngày 20 tháng 12 năm 1987) và cũng trước đó ngày 4 tháng 12 năm 1987 đã bắt giam NGÔ VĂN HẢI, nhân viên của CIMEXCOL. Đến ngày 25 tháng 12 năm 1987 DƯƠNG VĂN BA bị bắt. Ngày 27 tháng 12 năm 1987, lãnh đạo thông báo cho LÊ VĂN BÌNH (NĂM HẠNH) đang họp Quốc hội tại Hà Nội là "***Dương Văn Ba bị bắt về tội chính***

trị". Sau đó hầu hết Ban giám đốc, các Trưởng Phó phòng của CIMEXCOL và tất cả những ai bị tình nghi đều bị bắt để khai thác. Ban chuyên án nêu lên 4 vấn đề để tập trung điều tra :

- Nhóm phản động đặt điện đài ở Laksao (Lào) và Đà Nẵng.

- Hai tài viễn dương là phương tiện liên lạc với tình báo bên ngoài.

- Việc Trang Thanh Khả tự sát là do Dương Văn Ba ám hại để bịt đầu mối.

- Vụ án Hoàng Cơ Minh có quan hệ với người của CIMEXCOL, có Dương Văn Tư là em của Dương Văn Ba ...

Cái gọi là "Vụ án chính trị" là hoàn toàn bịa đặt, đưa thông tin sai lệch về Ban Bí thư, thực chất việc làm đó là tung hỏa mù, là cố tạo ra sự việc nghiêm trọng để không ai can thiệp vào việc làm sai trái này, sự thật như :

- Điện đài ở Laksao (Lào) và Đà Nẵng là của Bộ Quốc Phòng Lào, có gì bí ẩn đâu mà phải nhầm lẫn ? Tại sao không xác minh hoặc không dùng kỹ thuật kiểm tra. Chính thông tin này đã được báo cáo cho Ban Bí thư từ năm 1986, đủ thời gian và điều kiện để thực hiện nghiệp vụ xác minh, sao lại vội vàng bắt người khẩn cấp và hàng loạt như thế ?

- Hai tàu viễn dương, là do Saigon Ship và Tổng công ty thuê tàu biển của Bộ Giao thông trực tiếp sử dụng. Còn Công ty CIMEXCOL và tỉnh Minh Hải hoàn toàn không có người đi dưới tàu. Nếu có người trên tàu hoạt động tình báo thì 2 công ty này và cơ quan cấp giấy phép phải chịu trách nhiệm.

Việc này quá rõ ràng như vậy sao lại tình nghi người của CIMEXCOL hoạt động tình báo ?

- Việc Trang Thanh Khả tự sát. Sau khi Khả chết, Thường vụ Tỉnh ủy Minh Hải chủ trương tổ chức thanh tra, phân công ÔNG TỔNG KỲ HIỆP, Trưởng ban Nội chính Tỉnh ủy phụ trách việc này, kết quả đã được báo cáo đầy đủ và không có dấu hiệu gì DƯƠNG VĂN BA ám hại KHẢ cả.

Nhân đây, chúng tôi nói rõ thêm một số chi tiết xung quanh cái chết của TRANG THANH KHẢ, như sau:

ÔNG KHẢ là Giám đốc Công ty gỗ, trực thuộc Sở Thương nghiệp Minh Hải. Khi Sở Thương nghiệp kiểm tra tài chính có dấu hiệu tham ô, nên đề nghị UBND Tỉnh ra quyết định đình chỉ công tác của KHẢ, để thanh tra, nhưng chưa thanh tra, KHẢ xin đi trị bệnh ở bệnh viện Thống Nhất và chết tại đây. Một sự việc đáng lưu ý: Vào buổi chiều hôm đó có tên LÊ VĂN làm nghề hớt tóc ở Bạc Liêu (Văn có tham gia kháng chiến chống pháp, đến chống Mỹ ra thành sống nghề hớt tóc, lý lịch không rõ ràng), vào bệnh viện thăm KHẢ. Đêm đó KHẢ tự sát bằng dao cạo râu (loại dao cạo của thợ hớt tóc). Sáng hôm sau, tên VĂN trở vào bệnh viện, cùng đi có vợ ÔNG KHẢ, (vợ KHẢ đã lên Sài Gòn từ hôm trước, ở chỗ của VĂN, nhưng hôm sau mới vào thăm KHẢ). Có hiện tượng không bình thường là chính tên LÊ VĂN này kích động rằng “ **TRANG THANH KHẢ chết là do bị DƯƠNG VĂN BA ám hại**”. Lúc này có mặt BA VỊ, BA HÙNG, NĂM BANG trong Tỉnh ủy Minh Hải và ÔNG BẢY HÀ là cán bộ bảo vệ Đảng đều nghe và nghi ngờ tên VĂN có liên quan đến cái chết của TRANG THANH KHẢ. Khi công an vào lập biên bản lại không có mặt các người kể trên và

cũng không thấy có thư từ gì cả, cho mãi đến chiều tối mới nghe nói có thư KHẢ để lại, nhưng cũng không ai biết nội dung gì. Điều đáng lưu ý là đến khi khởi tố vụ án CIMEXCOL, tên VĂN lại là người đi điều tra về "**hoạt động chính trị**" của những người CIMEXCOL ? Qua 16 tháng điều tra, cơ quan an ninh đã không tìm ra dấu vết gì là do DƯƠNG VĂN BA ám hại TRANG THANH KHẢ. Việc KHẢ tự sát đã được kiểm tra, kết luận rõ ràng tại sao không được ghi nhận sự thật và việc làm của tên VĂN đáng nghi vấn như vậy sao cơ quan an ninh không quan tâm ? Không được điều tra làm rõ ?

- Vụ án HOÀNG CƠ MINH, sự thật không có quan hệ gì với người CIMEXCOL. Còn tên DƯƠNG VĂN TƯ cũng không cùng quê quán, không quen biết với DƯƠNG VĂN BA vả lại DƯƠNG VĂN TƯ lớn tuổi hơn DƯƠNG VĂN BA thì làm sao là em của DƯƠNG VĂN BA ?

Từ những cơ sở trên cho thấy việc dựng lên vụ án CIMEXCOL là vụ án phản cách mạng có liên quan đến những người lãnh đạo tỉnh Minh Hải là vấn đề hết sức nghiêm trọng. Thực chất vụ án gọi là "**phản cách mạng**" này là nhắm đánh vào nội bộ, không sao lường hết hậu quả của nó .

Khi thực hiện vụ án trên không thành, không có dấu hiệu gì là hoạt động phản cách mạng thì lại chuyển qua vụ án kinh tế? Như TỔNG KỲ HIỆP, Phó Bí thư Tỉnh ủy, trong ban chuyên án vụ án CIMEXCOL đã thừa nhận tại cuộc họp ngày 9/3/1994 trước Thường trực Bộ Chính trị và Thường trực Ban Bí thư : "**Lúc đầu khởi tố vụ án chính trị, nhưng từ đoàn thanh tra 13, cũng như đoàn thanh tra 54 không tìm thấy**

dấu hiệu gì về chính trị, nên chuyển qua vụ án kinh tế". Sự sai lầm trên đây là nguyên nhân gây ra mọi sai lầm nghiêm trọng tiếp theo của vụ án.

III. KHI CHUYỂN QUA VỤ ÁN KINH TẾ KHÔNG TIẾN HÀNH THEO THỦ TỤC CỦA LUẬT TỔ TỤNG.

Đúng ra là phải đình chỉ "*vụ án chính trị*" và khi khởi tố vụ án kinh tế, thì phải có đủ căn cứ và tiến hành theo trình tự luật định. "*Xin nhắc lại một chi tiết lúc đầu đã thanh tra tài chính nhưng thấy không có vấn đề thì mới khởi tố vụ án chính trị và khi không có vấn đề gì gọi là phạm tội chính trị cả, thì trở lại khởi tố vụ án kinh tế*". Việc làm ngay từ đầu đã không bình thường là vừa thanh tra lại vừa điều tra. Nói đúng hơn là tiến hành đồng thời công việc điều tra của hai lực lượng: cơ quan điều tra và đoàn thanh tra 54. Tất cả Ban giám đốc và cán bộ các phòng, ban đều bị thẩm vấn với tư cách là bị can. Nghiêm trọng là khi tiến hành vụ án kinh tế bắt giam hết Ban giám đốc, Kế toán trưởng và hầu hết cán bộ lãnh đạo phòng, ban mà không kiểm tra, không đánh giá tài sản, không bàn giao cho người kế nhiệm, trong khi Công ty CIMEXCOL có một khối lượng tài sản hơn cả chục triệu đô la. Hơn thế nữa, toàn bộ hồ sơ thu giữ cũng không làm biên bản giao nhận, lại còn kết luận: "*Hồ sơ bị tẩy xóa, thất lạc, môi xông*". Việc làm này rất hiểm độc, vừa kết tội những người lãnh đạo CIMEXCOL, tẩy xóa hồ sơ để che dấu sai lầm, vừa để những người thanh tra chạy trốn trách nhiệm khi họ kết luận sai, vừa tạo sơ hở gây thất thoát để có điều kiện kết tội Ban giám đốc CIMEXCOL và lãnh đạo Minh Hải. Và đoàn thanh tra cũng không lên bản cân đối quyết toán tài chính, mà lại kết luận: "*CIMEXCOL nợ nước ngoài 5,3 triệu*

đô la khó có khả năng thanh toán". Sau đó còn làm báo cáo bổ sung là *CIMEXCOL mất cân đối 4,6 triệu đô la*. Việc làm này là cố ý buộc tội các bị cáo vì tất cả họ đã vào tù.

IV. NỘI DUNG CỦA VỤ ÁN KHÔNG ĐỦ CHỨNG CỨ PHÁP LÝ, CÓ NHIỀU YẾU TỐ DỰNG LÊN ĐỂ VỤ KHỔNG.

Tòa đã sử dụng tài liệu thanh tra với những kết luận sai sự thật để làm cơ sở chủ yếu kết tội.

1. Báo cáo của đoàn thanh tra 54 (do Nguyễn Thanh làm trưởng đoàn ký ngày 24 tháng 7 năm 1988) tại trang 9 nói về công nợ có đoạn ghi : "*Một số khoản nợ không được BPKP Lào chấp nhận ... có dấu hiệu thất thoát tương đương 795 lượng vàng*". Chúng tôi có đủ hồ sơ về số nợ của BPKP (Lào), do đoàn thanh tra giao lại cho Tỉnh sau vụ án. Theo tài liệu này, Lào đã thừa nhận đầy đủ số nợ đối với CIMEXCOL (trong đó có 1.600 tấn gạo). Và thực tế Lào đã thanh toán dứt điểm cho Minh Hải 1,8 triệu đô la vào tháng 10 năm 1995. Vậy mà tòa kết tội CIMEXCOL làm thiệt hại 795 lượng vàng nói trên. Và nguy hiểm hơn lúc bấy giờ lại đưa tin số gạo ấy là tiếp tế cho bọn phản động HOÀNG CƠ MINH.

2 . Cũng tại văn bản báo cáo này (trang 13) kết luận "*CIMEXCOL nợ nước ngoài 5,3 triệu đô la khó có khả năng thanh toán*". Thử hỏi, một mặt Công ty không được Ngân sách cấp vốn, phải tự vay vốn kinh doanh thì làm sao không nợ? Mặt khác, đoàn thanh tra không xác định tài sản của Công ty là bao nhiêu, cũng không lên bản cân đối giữa nợ và có thể biết được tài sản của Công ty âm hay dương, mà thanh tra lại kết luận là Công ty "*không có khả năng thanh toán*".

Chúng tôi xin trích báo cáo của đoàn thanh tra nói về tài sản của CIMEXCOL :*vật tư đảm bảo số nợ trên chủ yếu là xe ô tô và hai tàu vận tải. Nhưng nhiều xe ô tô kém phẩm chất (09 xe Mã Lai nhập không sử dụng được). Tàu Gành Hào 14 tuổi, tàu Duyên Hải sử dụng 11 năm (Công ty chỉ có một phần ba cổ phần tàu Duyên Hải)... Số nợ phải thu là 3.432.310 USD như trong báo cáo 09 tháng đầu năm 1987 là không đúng. Vì chỉ bước đầu đối chiếu công nợ ngoại tệ đã có nhiều đơn vị không công nhận*". Không ai có thể tin được rằng những người thay mặt cơ quan pháp luật lại kết luận vô căn cứ và ác ý như thế. Đánh giá tài sản của CIMEXCOL hầu như không còn gì.

Thực tế nguồn vốn CIMEXCOL có :

- Theo báo cáo của Ban giám đốc đương thời ngày 30/9/1987 (thời điểm khóa sổ tài chính để thanh tra) nguồn vốn của CIMEXCOL là 11.38 triệu rúp USD.

- Theo báo cáo của đoàn thanh xử lý tài chính tỉnh Minh Hải, ngày 10 tháng 4 năm 1990 (tức sau vụ án hơn 01 năm) thì nguồn vốn của CIMEXCOL thời điểm 30 tháng 9 năm 1987 là 11,353 triệu đô la.

- Và theo báo cáo của Giám đốc TRẦN VIỆT TRUNG, ngày 16 tháng 10 năm 1993 số vốn của CIMEXCOL thời điểm 30 tháng 9 năm 1987 đã thu hồi được là 7,472 triệu USD và 5,92 tỷ đồng Việt Nam. Số nợ phải thu : 1,352 triệu USD 30.397 rúp, 1,703 tỷ đồng Việt Nam và 1.179 m³ gỗ. Tổng hợp các khoản thì có trên dưới 10 triệu đô la, trong khi chưa tính đến 4 triệu đô la bị thất thoát thời kỳ sau vụ án CIMEXCOL mà chúng tôi sẽ trình bày sau.

Tất cả những số liệu trên thể hiện rõ ràng trong các báo cáo, chỉ cần đọc qua cũng thấy đúng sai. Vậy mà các giám định viên, cơ quan điều tra, viện kiểm sát, tòa án đều không xác minh mà lại hoàn toàn sử dụng báo cáo thanh tra sai sự thật để làm chứng cứ kết tội.

3. Cũng trong báo cáo thanh tra NGUYỄN THANH có đoạn kết luận : "**CIMEXCOL làm thất thoát 2,763 lượng vàng**". Một mặt con số này là ngụy tạo, mặt khác đoàn thanh tra cố ý qui mọi con số là tổn thất ra vàng nhằm gây sự chú ý của dư luận tạo ra tính nghiêm trọng của vụ án CIMEXCOL. Từ trước đến nay trong biết bao vụ án có những vụ gây tổn thất hàng trăm tỷ đồng cũng không thấy các cơ quan pháp luật qui ra vàng như vụ án CIMEXCOL.

Chúng tôi chỉ nêu một vài trường hợp chứng minh sau đây :

- Kết tội CIMEXCOL **nhập xe Honda về bán làm thiệt hại 1.062 lượng vàng**. Số xe này là xe "nghĩa địa", đương nhiên chất lượng chủng loại, giá cả khác nhau. Nhưng cơ quan pháp luật tính như xe xuất xưởng, lấy giá "chợ trời" ở thành phố Hồ Chí Minh làm chuẩn, tính mỗi xe bán ra thiệt 5 chỉ vàng, rồi nhân cho 2.000 xe để có 1.062 lượng vàng gọi là bị thiệt nêu trên. Nhưng việc mua bán này là do Thường vụ Tỉnh ủy chủ trương : "**Nhập xe Honda về bán cho cán bộ làm phương tiện đi lại với giá không bù lỗ, nếu có lãi cũng ít thôi**"... Nhưng thực tế công ty bán có lãi gấp 2-3 lần và mua bán theo phương thức người mua đưa tiền trước không tính lãi, sau đó mới nhận xe. Sử dụng vốn của khách hàng kinh doanh theo kiểu này Công ty được cả hai mặt, không thể có những thất thoát nói trên.

- Về khoản nợ của Công ty BPKP (Lào), cơ quan thanh tra kết luận : Vì Lào không nhận nợ nên mất một số hàng hóa được cơ quan pháp luật đổi ra thành 795 lượng vàng. Như chúng tôi đã trình bày ở trên, thực tế Minh Hải không mất 795 lượng vàng vì Lào đã thanh toán khoản nợ ấy cho Minh Hải bằng 1,8 triệu đô la. Vậy mà tòa đã cộng 795 lượng vàng này vào con số thiệt hại của CIMEXCOL để buộc tội.

- Hoặc trường hợp CIMEXCOL hợp đồng mượn sửa chữa xe với hai cơ sở của NGUYỄN VĂN DŨNG quận 3 và hợp tác xã Bình Thạnh II TP.HCM, do hai cơ sở này bị phát hiện trốn thuế ước khoảng 10 lượng vàng, thì khoản thiệt hại này cũng được cộng vào thiệt hại của CIMEXCOL để kết tội các bị cáo. Điều này thật khó tin, nhưng có thật ! Chúng tôi xin trích báo cáo nói về thiệt hại đó : ***"DƯƠNG VĂN BA ký hợp đồng với NGUYỄN VĂN DŨNG, xưởng sửa chữa cơ khí quận 3 TP.HCM đóng 8 xe tháng 10 năm 1984 đến tháng 4 năm 1985 với tổng giá trị là 14 triệu đồng. Trong đó có 5 xe trị giá 8,3 triệu đồng không vào sổ quỹ của xưởng này nhằm trốn thuế, nếu tính số thuế trên doanh thu thực lại 10% thì dịch vụ này Nhà nước mất thuế tương đương 8 lượng vàng"***.

Trường hợp ở hợp tác xã Bình Thạnh II và nhiều trường hợp khác trong bản án gọi là thất thoát vàng cũng tương tự như trên, chúng tôi không thể dẫn chứng hết được. Sự thật, với các chứng cứ trên cũng đã khẳng định Tòa kết tội CIMEXCOL làm thất thoát 2.763 lượng vàng là vô căn cứ, hoàn toàn sai sự thật.

4. Chúng tôi xin chứng minh Công ty CIMEXCOL không mất cân đối 4,6 triệu đô la và có đủ khả năng thanh toán nợ nước ngoài là 5,3 triệu đô la, cũng như các khoản nợ trong

nước và trên thực tế CIMEXCOL kinh doanh có lãi khoảng 3 triệu đô la, như sau :

- Chính bản báo cáo bổ sung của Phó đoàn thanh tra 54, ĐOÀN MINH THUẦN, ký ngày 10 tháng 8 năm 1988 đã gián tiếp phủ nhận báo cáo của Trưởng đoàn NGUYỄN THANH, ĐOÀN MINH THUẦN trong báo cáo bổ sung đã xác nhận : **“Đoàn thanh tra 54 không có điều kiện phân tích lỗ lãi của CIMEXCOL”**, điều đó có nghĩa là báo cáo của NGUYỄN THANH sai sự thật, không có giá trị pháp lý vì những thành viên trong đoàn không công nhận, nhưng ĐOÀN MINH THUẦN lại thừa nhận báo cáo của NGUYỄN VĂN THÁI, Giám đốc kế nhiệm, ký ngày 27 tháng 7 năm 1988 là **Cimexcol mất cân đối 4,6 triệu đô la**. Chính cơ quan pháp luật thừa biết báo cáo của ĐOÀN MINH THUẦN cũng không có giá trị pháp lý, nhưng Tòa vẫn sử dụng. Chúng tôi trích phần báo cáo kết luận : **“Trong quá trình thanh tra đoàn thanh tra 54 chưa có điều kiện làm rõ được phân tích lỗ lãi của CIMEXCOL vào thời điểm 30 tháng 9 năm 1987, nhưng trên cơ sở báo cáo phân tích của các đồng chí lãnh đạo CIMEXCOL Minh Hải đương nhiệm thời điểm tháng 7 năm 1988, lấy căn cứ vào kiểm kê của các đơn vị cơ sở gửi về CIMEXCOL 30 tháng 6 năm 1988 thì có tình hình mất cân đối như sau ...” tức là 4,6 triệu đô la**. Kết luận trên của đoàn thanh tra chính là lời tự thú nhận thiếu trách nhiệm, không làm chức năng thanh tra, và sử dụng con số 4,6 triệu đô la mất cân đối trong báo cáo của Giám đốc kế nhiệm NGUYỄN VĂN THÁI để kết tội những người trong vụ án là hoàn toàn không có cơ sở pháp lý, hoàn toàn sai sự thật.